

Feliç Diada i a no oblidar

Ds, 10/09/2011 per Lucia Caram

[Punt de trobada](#)

“Perdonar, no es oblidar, es recordar sense que ens faci mal”. Aquest era el missatge que m’arribava via twitter aquesta setmana d’un amic. Unes reflexions en veu alta d’una persona inquieta que pensa i pensa en com podem fomentar el pensament positiu, en com podem crear un espai d’esperança en el nostre entorn.

Potser cal un exercici de neteja interior perquè el que hem viscut com experiència negativa, no ens fa mal, no ens deixi paralizats, tirats a la vora del camí de la vida mirant com se’ns passa la història. Dels errors, del que vivim, bo i dolent, podem aprendre, per això, no podem oblidar... hem de prendre nota per superar-nos i per ser millors. Oblidar, seria potser empobrir-nos i seria més fàcil tornar a caure en els mateixos errors propis o aliens.

I el mateix que passa a nivell personal, hauria de passar-nos com a País, com a grups: hi ha fets que ens han marcat i que ens han fet sentir membres actius d’un col·lectiu, d’una Nació: Hem sortit als carrers i hem dit sense por i a cara descoberta el que som i el que volem ser. Ho hem dit a les urnes, i en la defensa dels drets de Catalunya.

Hem estat maltractats, se’ns han negat sistemàticament i per molts anys la identitat, el dret a la llengua, a la cultura, a una manera de fer... I sembla que per ser tolerants, educats, respectuosos, creuen que ens hem oblidat del que som i de la nostra història... I si ens descuidem, ens la poden tornar a fer.

Catalunya ha estat ferida de mort. I el sentiment nacional ha fet que es pogués aixecar: Avui, quan els que han utilitzat a Catalunya per als seus interessos, se senten forts i creuen que no la necessiten, tornen a humiliar-la marginant els seus drets i fent marxa enrere en un camí ja s’havia recorregut.

No han tingut prou amb les retallades a l’Estatut, que ara volen ofegar la immersió lingüística. Volen condemnar a mort la llengua i silenciar a un País que té veu, i cada cop mes alta, mes clara i mes forta.

No oblidem les traïcions sistemàtiques, no neguem la memòria històrica, no deixem que ens facin mal un altra vegada... La llibertat interior i els drets adquirits, el ser el que som, no ens ho podran treure des de fora. Cal fermesa, decisió, i sobretot, Llibertat.

Que aquest nou curs estigui marcat per la llibertat, i que sapiguem que res ni ningú ens pot fer mal, ningú ens podrà treure la llibertat. Es hora de lluitar tots plegats perquè Catalunya sigui el que és.

Que aquesta llibertat tingui un denominador comú: que tots els que vivim a Catalunya, treballem de valents perquè aquest País sigui un espai de llibertat, d’oportunitats i de Justícia per a tots.